

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-36/04, API prieš Komisiją tiek, kiek Pirmosios instancijos teismas pripažino Komisijos teisę neatskleisti jos pareiškimų bylose, kuriose dar neįvyko žodinis bylos nagrinėjimas.
- Panaikinti 2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos sprendimo D(2003) 30621 dalis, kurių byloje T-36/04 nepanaikino Pirmosios instancijos teismas, arba, jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, bylą grąžinti Pirmosios instancijos teismui tolimesniam nagrinėjimui atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimą.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiamas teismo sprendimas turėtų būti panaikintas dėl šių priežasčių.

1. Pirma, Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino Reglamento 4 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką („teismo proceso išimtis“) nusprenddamas, kad Komisija neprivalo konkrečiai įvertinti, ar prieš žodinį bylos nagrinėjimą leisti susipažinti su jos rašytiniais pareiškimais. Šis išaiškinimas (i) prieštarauja nusistovėjusiems teismo proceso išimties aiškinimo principams, kurie pripažįstami kitose teismo sprendimo dalyse; (ii) yra pagrįstas neegzistuojančia Komisijos teise ginti jos interesus „be jokios išorinės įtakos“; (iii) pagrįstas akivaizdžiai klaidingais teisiniais argumentais, kai remiamasi „lygiateisiškumo principu“; (iv) klaidingai atmeta kitų jurisdikcijų taisyklių, leidžiančių susipažinti su pareiškimais iki posėdžio, svarbą; ir (v) klaidingai remiasi poreikiu apsaugoti uždarame posėdyje vykstančių Bendrijos teismų procesų veiksmingumą.
2. Antra, Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino Reglamento 4 straipsnio 2 dalies paskutiniame sakinyje įtvirtintą „viršesnio viešojo intereso“ sąvoką nusprenddamas, kad kai kyla klausimas dėl teismams pateiktų rašytinių pareiškimų, bendras viešas suinteresuotumas proceso Bendrijos teismuose turiniu negali būti viršesnis už bet kokią teismo proceso išimtį saugomą interesą.

2007 m. lapkričio 29 d. Europos Bendrijų Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (didžioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-36/04 Association de la presse internationale ASBL prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama C. Docksey ir P. Aalto

Kita proceso šalis: Association de la presse internationale ASBL (API)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo buvo panaikintas Komisijos sprendimas, kuriuo buvo atsakyta leisti nuo posėdžio datos susipažinti su visais ieškiniais, išskyrus įsipareigojimų neįvykdymo procedūrą, susijusiais API prašomais dokumentais;
- galutinai išspręsti klausimus, sudarančius šio apeliacinio skundo dalyką;
- priteisti iš ieškovės byloje T-36/04 padengti Komisijos toje byloje ir nagrinėjant šį apeliacinį skundą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija pirmiausiai tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas suklydo dėl teisės aiškindamas teismo proceso išimtį tiek, kiek institucijos turi nagrinėti prašymus leisti susipažinti su rašytiniais pareiškimais kitose, ne įsipareigojimų neįvykdymo, bylose kiekvienu atveju nuo posėdžio datos. Šiuo požiūriu Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo išvados neatitinka jo argumentų, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į gero teisingumo administravimo interesą ar į kitų procese paminėtų asmenų interesus ir kad Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo tik vienos šalies teises ir pareigas. Nors institucijų pateikti dokumentai neturėtų būti išimti iš Reglamento (EB) Nr. 1049/2001⁽¹⁾ taikymo srities, išvada, kurią padarė Pirmosios instancijos teismas, neturi pagrindo Bendrijos teisės aktuose ar Teisingumo Teismo praktikoje.

Antra, Pirmosios instancijos teismas suklydo dėl teisės aiškinamas teismo proceso išimtį tiek, kiek Komisija turi nagrinėti prašymus leisti susipažinti su rašytiniais pareiškimais procesuose dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB 226 straipsnį kiekvienu atveju nuo sprendimo datos, įskaitant bylas, kurios yra nagrinėjamos, o tai susilpnina Komisijos, kaip Sutarčių sergėtojos, galimybę prižiūrėti, kad valstybės narės laikytųsi pareigų, kurias numato Bendrijos teisė.

Trečia, Pirmosios instancijos teismas suklydo dėl teisės aiškinamas teismo proceso išimtį tiek, kiek institucijos turi nagrinėti prašymus leisti susipažinti su savo rašytiniais pareiškimais kiekvienu atveju jau išnagrinėtose bylose, bet kurios yra susijusios su nebaigtomis nagrinėti bylomis, o tai susilpnina jų galimybę ginti savo interesus Bendrijos teismuose, o taip pat Komisijos, kaip Sutarčių sergėtojos, galimybę siekti, kad būtų įgyvendinta Bendrijos teisė.

(¹) OL L 145, p. 43.

2007 m. lapkričio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-541/07)

(2008/C 22/67)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Patakia

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad 2004 m. kovo 3 d. Transporto ministerijos dekretu Nr. 12078/1343, išaiškintu remiantis 2004 m. liepos 28 d. Kelių ir aplinkos apsaugos direkcijos aplinkraščiu Nr. 45007/4795, uždraudusi ant automobilių stiklų klijuoti plėveles, teisėtai gaminamas ir (arba) parduodamas kitų Europos Sąjungos valstybių narių rinkose, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 ir 30 straipsnius.

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Gavusi skundą, Komisija išnagrinėjo Graikijos teisės aktus, kurie draudžia ant automobilio priekinio stiklo ir ant automobilių stiklų apskritai klijuoti plėveles.

2. Komisija mano, kad aptariamasis draudimas nepatenka į Direktyvos 92/22/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/92/EB, taikymo sritį ir kad nesant suderinimo Bendrijos lygiu šis draudimas turi būti nagrinėjamas remiantis 28 ir 30 straipsniais.

3. Toks draudimas yra laisvo prekių judėjimo kiekybiniam apribojimui lygiaverčio poveikio priemonė, kurią draudžia EB 28 straipsnis, nes jis sudaro kliūtis Graikijoje prekiauti šiomis plėvelėmis, kurios teisėtai gaminamos ir kuriomis teisėtai prekiaujama kitose valstybėse narėse.

4. Be to, Komisija pažymi, jog Graikijos valdžios institucijoms nepavyko pateikti pakankamų faktinių įrodymų, kad ši priemonė buvo pateisinama ir, be kita ko, proporcinga.

5. Konkrečiai kalbant, nebuvo įrodyta, jog yra kriterijų, per tyrimus galinčių patvirtinti, ar aptariamasis plėvelės atitinka nustatytus minimalius reikalavimus, kaip tvirtina Graikijos valdžios institucijos.

6. Todėl Komisija mano, kad nagrinėjama teisės aktų nuostata pažeidžia EB 28 straipsnį, kurio negalima pateisinti remiantis EB 30 straipsniu ar privalomais viešojo intereso pagrindais Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktikos prasme.

2007 m. gruodžio 10 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-548/07)

(2008/C 22/68)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Patakia ir M. van Beek

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1996 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvą 96/34/EB (¹) dėl Bendrojo susitarimo dėl tėvystės atostogų, sudaryto tarp UNICE, CEEP ir ETUC, o konkrečiai kalbant pagal minėtos direktyvos priede esančio susitarimo 1 straipsnio 2 dalį, 2 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies b punktą, 2 straipsnio 3 dalies e ir f punktus bei 2 straipsnio 4 ir 6 dalis.

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.